

ROMAN NOVŠAK – V SPOMIN

(1955–2015)

Osemnajstega novembra je bila na geodetski upravi žalostna dolga sredo. V popoldanskih uradnih urah, ko običajno sprejemamo stranke, odločamo o urejanju meja in parcelaciji parcel ter urejamo podatke o nepremičninah, smo se poslovili od svojega sodelavca, vodje, svetovalca, izvedenca, člana in prijatelja Romana Novšaka.

Noben problem ni tako velik, da se ga ne bi dalo rešiti, je dejal.

Tako se je loteval vsega, kar je prišlo predenj v življenju, službi in drugod.

Po gimnaziji v Brežicah je nadaljeval študij na Fakulteti za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo v Ljubljani. Za diplomsko nalogo si je kot planinski zanesenjak izbral temo Izmera Severne triglavske stene z metodo terestrične fotogrametrije in izvedenotenje narisa. Zahtevna naloga o izmeri naše najmogočnejše stene – s kolegom Vešligajem sta pod mentorstvom profesorja Miroslava Črnivca zanjo porabila vsak več kot 1500 ur dela.

A noben problem ni tako visok, da se ga ne bi dalo rešiti, bi rekel Roman.

Po diplomi se je zaposlil na geodetski upravi občine Sevnica in leta 1982 postal njen načelnik. Krajši čas je vodil oddelek za prostor občine Sevnica. Pri reorganizaciji geodetske uprave je pripomogel, da je leta 1995 nastala območna geodetska uprava Sevnica, ki obsega geodetske pisarne v Sevnici, Krškem in Brežicah. Vodil jo je v časih, ki so bili bolj ali manj burni za geodetsko službo. Pod njegovim vodstvom je OGU Sevnica med prvimi v Sloveniji pretvorila vse podatke zemljiškega katastra v digitalno obliko. Prav tako je bilo z njegovim sodelovanjem izvedenih več pilotnih projektov, pri katerih je OGU Sevnica kot testno območje preverila nova programska orodja, nove načine evidentiranja nepremičnin, novo evidenco katastra stavb, uvajanje povezave z zemljiško knjigo in davčno upravo, nove načine digitalnega arhiviranja geodetske dokumentacije in drugo.

A noben problem ni tako nov, da se ga ne bi dalo rešiti, bi rekel Roman.

Na ravni geodetske uprave Republike Slovenije je aktivno sodeloval v več komisijah in projektih skupinah, pri pripravi zakonodaje, predpisov in navodil. Predaval je na geodetskih posvetih, seminarjih, medresorskih strokovnih srečanjih ter slušateljem na izobraževanjih za geodetsko izkaznico. Bi je tudi član strokovne izpitne komisije za pridobitev geodetske izkaznice.

Kot soustanovitelj Društva sodnih izvedencev in cenilcev geodetske stroke Slovenije je bil tudi njegov drugi predsednik in predavatelj s področja izvedeništva. Pri reševanju posameznih zahtevnejših primerov urejanja meja je uporabil veliko strokovnega znanja, pa tudi izkušenj in »jeklenih« živcev. Ob uvedbi vrednotenja nepremičnin in pripravah na nepremičninski davek se je pojavilo veliko zahtevnih primerov.

A noben problem ni tako zahteven, da se ga ne bi dalo rešiti, bi rekel Roman.

Bil je zelo prizadeven član Dolenjskega geodetskega društva in njegov večkratni predsednik. Dejavno je negoval mednarodne stike s predstavniki geodetske stroke v tujini. Sodeloval je pri pripravi turistične, pregledne in mestne karte Sevnice. Strastno je zbiral arhivsko gradivo s področja geodezije v Posavju. Kot član Zveze geodetov Slovenije je leta 2006 sodeloval pri prenovi slovenske geodetske zbirke na gradu Bogenšperk. Leta 2013 je dobil priznanje Zveze geodetov za pomemben prispevek k razvoju stroke in uspehe pri doseganju ciljev Zveze geodetov Slovenije.

A noben problem ni tako obširen, da se ga ne bi dalo rešiti, bi rekel Roman.

Dragi Roman!

Življenje ti je bilo velik izziv. Zanimanje in strast sta te gnala za velikimi in malimi stvarmi. Vsako si hotel raziskati, preveriti, ji priti do dna ali vzroka. Na sestankih, predavanjih in posvetih smo vsi vedeli, da se boš javil, oglasil, komentiral, vprašal. Navadili smo se na tvoje maile, poslane sredi noči.

Rad si užival v mnogih lepih stvareh. V številkah, besedah, zgodovini, naravi, gibanju, plesu. Tvoj neizčrpni vir energije je bil navdih za vse nas.

Noben problem ni tako težak, da se ga ne bi dalo rešiti, si rekel.

Žal ti tega zadnjega, samo tvojega, ni uspelo.

Sodelavci te bomo pogrešali – odprto knjigo izkušenj, zgodb, dogodivščin.

Vzel si si čas, prisluhnil, pomagal, povezoval.

Ponosni smo, da smo sodelovali s teboj in del tvoje poti hodili skupaj.

Ob naslednjih dolgih sredah, ko bomo tvoji sodelavci končevali delovnik in ugašali luči, se bomo spomnili nate. Na strokovnjaka neizmerno radovednega uma in ustvarjalnega nereda.

Na brlečo lučko v tvoji pisarni izza kupa spisov, dokumentov in knjig, na tvojo energijo in strast ter na tvoj žar v očeh.

»Ljudje bodo pozabili, kaj ste govorili,
Ljudje bodo pozabili, kaj ste naredili,
Vendar ne bodo pozabili, kako so se v vaši družbi počutili.«

Maya Angelou

Počivaj v miru!

Tvoji sodelavci